

§ 131 Vägskyltar vid stiftsgränserna

OLLE BURELL:

Herr ordförande! Jag vill börja med att tacka utskottet för ett välvilligt och lärorikt betänkande. Personligen har jag framför allt lärt mig, att ”den typ av skyltning som motionären avser kallas på fackspråk *platsmärke* och ingår i kategorin lokaliseringsmärke för vägvisning. I vägmärkesförordningen står:

Märket anger en ort eller annan plats av betydelse för orienteringen.

Kommun-, stads- eller länsvapen kan vara infogat i märket.

Min slutsats är att jag är ett komma, ett mellanslag, sex bokstäver, ett bindestreck och ett flyttat eller från mina drömmars mål och att jag därför ska ägna det kommande decenniet åt att försöka söka upp en tillräckligt inflytelserik riksdagsledamot som kan skriva en motion som leder till att vägmärkesförordningen ändras så att

Märket anger en ort eller annan plats av betydelse för orienteringen.

Kommun-, stads-, läns- eller stiftsvapen kan vara infogat i märket.

Det här med pengarna tror jag kommer att ordna sig, det är jag alldeles övertygad om. Det är en sådan fantastiskt fin idé. Tänk er när biskopen som inviger det här märket möter sin kollega från andra hållet som stänker vigvatten på märket. Man kan sjunga fina psalmer om gränsöverskridande samarbete och sådana saker. Nej just det, det är inte Svenska kyrkan. Jag tror ju att detta blir väldigt uppskattat och kommer att uppfylla det syfte som jag har omtalat i motionen 2010:56.

Jag förstår att det här ändå var ett steg på vägen och vill yrka bifall till utskottets förslag.

Eftersom jag har en minut och två sekunder på mig vill jag, herr ordförande, passa på att få gratulera Kyrkomötets första vice ordförande på hennes födelsedag. Nu har jag 53 sekunder på mig så vi kan väl hurra för Karin. Vi står upp. Ja må hon leva!

KRISTINA SANDSTRÖM:

Herr ordförande! För våra vänner på webben tycker jag ändå att jag från utskottet vill säga ett par ord. Å utskottets vägnar yrkar jag bifall till utskottets förslag, det vill säga att avslå motionen 2010:56.

Utskottet uppskattar verkligen den djärva idén att med vägskyltar i det svenska landskapet synliggöra Svenska kyrkan. Som vi alla har förstått var det en idé som också fick utskottet att mycket oväntat fördjupa sina kunskaper i svensk trafiklagstiftning. Vi tackar varmt för det. Idén med vägskyltar låter sig dock inte genomföras, då den inte är förenlig med den gällande vägmärkesförordningen. Platsmärken ska som vi har hört vara av betydelse för orienteringen.

I utskottets vidare resonemang kom också kostnadsaspekten upp. Det är ju så att den som begär att få en skylt uppsatt också står för kostnaden och även för underhållet av densamma. Sedan tänkte vi i ännu vidare banor. Om Svenska kyrkans stiftsindelning skulle synliggöras på det här sättet blir det sannolikt så att också andra trossamfund eller organisationer vill synliggöras på samma sätt i samhället. Det blir dock en senare fråga.

Jag yrkar bifall till utskottets betänkande. Tack.